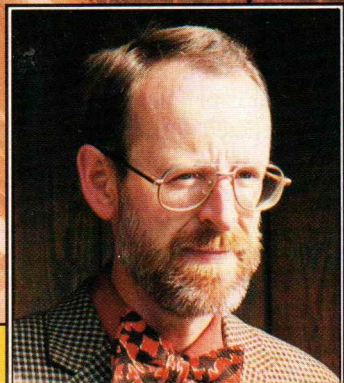
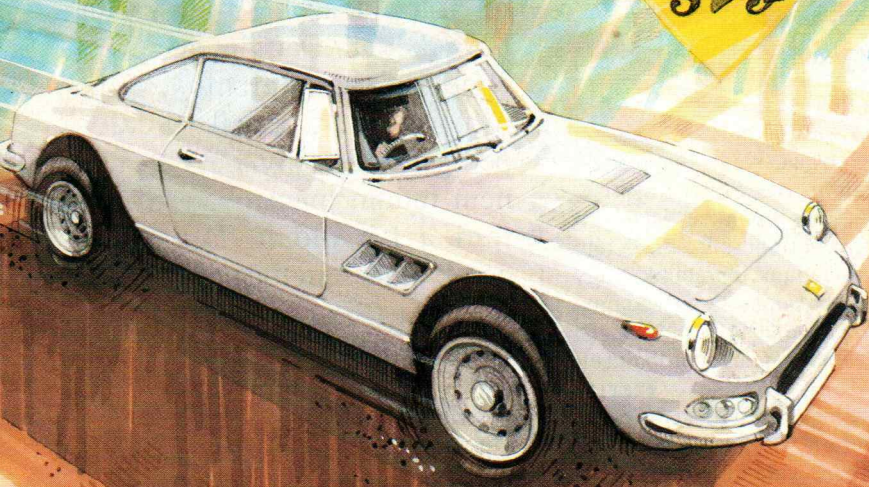

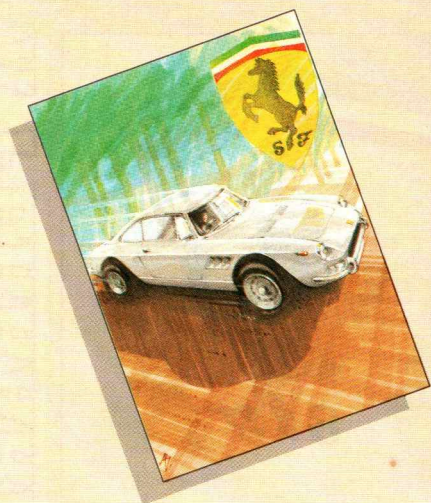
HANG

Élj helyesen
és ne legyél
senkinek sem adósa

A FERRARINI VOLT AZ ELSŐ

A Ferrarim volt az első

Mindegyikünk életmódján meglátszik, mit tartunk fontosnak, vagy értékesnek. Folyamatosan döntéseket hozunk, amelyek hatnak a jövőnkre ésnagyon valószínű, hogy a körülöttünk élők életére is, legyen az családunk, barátaink, vagy akárcsak munkatársaink, szomszédaink. Jonas Trachsel életét a lehetőségek tudományos számbavételével próbálta eltervezni. Meggyőződése szerint mértéktartó és kiegyensúlyozott életet élt. Az Ő szívében is azonban mint mindnyájunkéban, valami elfoglalta az első helyet. A Ferrarijáért rajongott. Eljött azonban az a pillanat, amikor ennek a barátságának az üressége arra kényszerítette, hogy valami látványosabb után kutasson. Mint David Cattell, akit a szerencsejáték emésztett fel, és a többiek elmondják történetüket ebben a magazinban, végül Ő is valaminek «vagy inkább Valakinek» adta a szívében az első helyet aki, segít neki azoknak a döntéseknek és terveknek a létrehozásában, amelyekkel most és a jövőben szembekerül.

«Élj helyesen és ne legyél adósa senkinek» ez volt a jelszavam. Meglehetősen humanista beállítottságú neveltetésem során, hittanórákon felszedett csekély bibliaismeretem elég megkérdőjelezhető hittel látott el engem. Belső konfliktusomról senkivel sem akartam beszélni, különösen azért, mert ez a válság nem annyira értelmemen, mint inkább érzéseimen alapult. Agyamban összeütköztek az eszmények és a magyarázatok. Egyik oldalon ott volt pld. az 1789-es Francia Forradalom, Darwin evolúciós elmélete, az ateizmus, és a nihilizmus, a másik oldalon pedig a keresztényi hit. Úgy tűnt nem tudom magamban kibékíteni a két oldalt. Legalábbis egyik oldal sem tudta legyőzni a másikat. Ez annyira zavart engem, hogy iskolai teljesítményeimre is hatott.

Tizenkilenc éves koromban utolsó nagy erősítést tettem arra, hogy egyszer és mindenkorra eldöntsem ezt a kérdést. Kutatásomban nagy segítséget jelentett Lessings «Bölcs Náthánja». Elfogadtam, hogy lennie kell valahol, messze egy magasabb szintű, bár ismeretlen lénynek, aki engem illetett, lehetett Allah, Buddha, Jehova, vagy akár Isten is. Rájöttem, hogyha életemet egy Isten szolgálatában tölteném el (lehet az keresztényeké, a muzulmánoké, a zsidóké, a buddhistáké, vagy bármilyen másféle) és rájőnnék, hogy

**Jonas Trachsel,
Bern,
Svajc**

Élj helyesen és ne legyél senkinek sem adósa

tévedtem, mert nincs is Isten, az nem lenne túl nagy baj. A legrosszabb esetben is legfeljebb nem használtam ki minden jót életemben.

Ha viszony nem követném ezt a lényt, aztán rájönnek, hogy Ő valóság, az katasztrófa lenne. Tehát életemet az «élj helyesen és ne legyél senkinek adósa» jelszó szerint kezdtem felépíteni és, hogy teljesen biztos lehessen önigazságomban keresni kezdtem ezt a távoli ismeretlen Istent.

Életem következő 15 évét teljesen kitöltötték egyetemi tanulmányaim, melyek után építészmérnök lettem. Házasságom, családom, saját házunk, közösségi szolgálatom, az, hogy apám építési vállalkozásainak sikeres tagja voltam, és végül, de nem utolsó sorban, teljes lényemet betöltő hobbim (autók, autókkal foglalkozó irodalom és a Ferrarim, ami az első helyet töltötte be életemben). Jelszavam «mindent csak módjával» nemcsak az evésre és ivásra vonatkozott,

hanam minden cselekedetemre. Ezért úgy gondoltam, hogy jól kézben tartom életemet.

Fiatal koromban elhatároztam, hogy legalább egyszer végigolvasom a Bibliát, ha nem is másként, akkor mint az irodalom fontos darabját. Tehát egy napon előkerestem régi, poros, iskolai Bibliámat és olvasni kezdtem, kíváncsiságból sokszor a könyvek végét kezdtem olvasni, most is a Jelenések könyvével kezdtem, a Biblia utolsó könyvével. Valahol hallottam, hogy a Bibliának ez a része a jövővel foglalkozik. Néhány oldal után elég csalódottan tettem le a könyvet. Kb. annyi esélyem volt, hogy megértsem, mintha kínai telefonkönyvet olvastam volna.

Kb. ekkor barátkozott össze feleségem, Mónika egy asszonnyal a szomszéd faluból. Az Ő gyermekei nagyjából azonos korúak voltak két gyermekünkkel, Hamarosan mi férjek is megimertük egymást. Margit és Walter feltétlenül különös pár volt. Nagyon különböztek tőlünk! Külsőleg kicsit hasonlítottak a hippire, mégis békességet, biztonságot, örömet és szeretetet sugároztak.

Először Walter története lepett meg minket. Walter kereste az alapvető igazságot és a kábítószer rabja is volt. Így jutott el Indiába, ahol megismerte Jézus Krisztust, aki az egyetlen lehetséges válasz összes kérdésére és megszabadítja a kábítószerestől is. Növekvő döbbenettel hallgattuk, hogyan tért vissza Indiából és hogyan segített kimenteni menyaszonyát a kábítószeres alvilágból. Mindketten odaszánták életüket Jézusnak, és érte kezdtek élni, Őt kedték szolgálni. Mindez mélyen megindított minket.

A magam részéről elmondtam, hogyan csalódtam a Biblia olvasásában. Javaslatukra újra kezdtem, ezúttal kicsit előbbre a Bibliában: a János evangéliumát és az Apostolok Cselekedeteit.

Walter és Margit, meghívtak minket minden hónapban az FGBMFI (Teljes Evangéliumi Üzletemberrek Nemzetközi Szövetsége) vacsorájára. Először 1979. januárjában elmentünk velük, hogy megnyugodjanak. Különösen két dologra emlékszem abból az estéből: amikor megérkeztem, önkénytelenül is észrevettem mennyire vallásosnak néz ki a társaság. Körülnéztem, hogy lássam ismerek-e valakit és míg mielőtt leléphettem volna Walter ott termett és bekalauzolt bennünket. A második észrevételünk az volt, hogy mennyire szeretnek az emberek énekelni.

Az összejövetel után megkérdezték, tetszett-e nekünk. Mielőtt rádöbentem volna mit mondok, így feleltem: «Ő, egy látogatás alapján nehéz véleményyt formálni.» Túl későn jöttem rá, hogy ezzel a diplomatikus megjegyzéssel elköteleztem magam. Ez meghívást jelentett a következő találkozóra, amit úgy éreztem nem tudok visszautasítani.

Az FGBMFI következő területi összejövetelén váratlanul világossá vált előttem, hogy a Biblia Istene, nem csak isten a többi között. Inkább az a «Felsőbb Lény» akit kerestem. A szónok szavaiból megértettem, hogy Jézus Krisztus meghallt az Én bűneimért, hogy békeségre juthassak a mindenható, szeretetteljes Atyaistennel. Ez megrázkódtatásként ért minket valóságosan éreztük az élő Isten jelenlétét.

Annak az estének csodálatos élménye és Jézus Krisztus nagy ajánlata ellenére féltem életembe fogadni Istent ilyen nagy tömeg előtt. Azokat a dolgokat sem voltam hajlandó feladni az életemben, amelyekről valahogyan tudtam, hogy Isten elkérné tőlem.

Úgy éreztem, szétszakad a bensőm. Egyrészt át akartam adni életem irányítását Jézusnak, másrészt pedig úgy tűnt útban van midaz, amit eddig

Balról: Raffael, Mónika, Jonas, Kasper

értékesnek tartottam. Érzéseim kettősége ellenére redszeresen részt vettem az összejöveteleken amit barátaink tartottak. Nem engedett távolmaradni az, amit ott átéltem. Barátaim türelmesen válaszoltak sok kérdésemre és elviselték félelmemet, kétségeimet. Gyengéd kitartó barátságuk, amely miatt még nyaralni is együtt mentünk végre megteremte gyümölcsét. 1979. egyik forró délutánján átadtam életemet Jézus Krisztusnak. Elrejtözve lakókocsink sarkába, mialatt a többiek a tengerparton, vagy a vízben játszottak, én így imadkoztam: Úr Jézus, itt vagyok fogadj el így ahogy vagyok! Olyan rossz vagyok, mint mindeki más — távol Tőled-, de Te meghaltál értem a kereszten. Elfogadom bocsánatodat. Tegyéel engem új emberré. Mostantól fogva Néked adom az első helyet életemben. A hobbiaimat is Néked adom — a Ferrarim is «Kérlek használj engem a Te dicsőségedre!»

Túlságosan megnyújtáná ezt a történetet, ha elmondanám, mit tett Isten válaszul erre az egyszerű imára. Hadd mondjam azt, hogy ezt a tapasztalatot nem adnám oda semmiért a világon. Még a Ferrarimat sem volt nehéz eladni, ami azelőtt oly sokat jelentett nekem. Isten egyik napról a másikra vevőt szerzett az autómra. Mónika, aki szitén átadta életét Jézusnak régen depresszióban szenvedett, de most egészséges. Isten szeretete sugárzik róla. Igazán mondhatom: «Jézus a válasz mindenki számára». Ő mindenkivel megakarja osztani soha el nem halványuló szeretetét, aki elfogadja az Ő meghívását.

Jonas Trachsel az FGBMFI svajci Nemzeti Bizottságnak alelnöke, ő felelős Svajcban a Hang Magazin terjesztéséért. Jonasnak és feleségének Mónikának 2 gyermeke van, Raffal és Kasper.

A MEGFELELŐ EMBER

**Bánfi László és Erika,
Budapest, Magyarország**

Erika: Apám alkoholista volt, és nagyon agresszív, roppant megnehezítette az éltünket. El akartam menekülni ebből a helyzetből, ezért megpróbáltam a lehető legkevesebb időt otthon tölteni. Discokba jártam és rossz társaságba keveredtem. A barátokban és különösen a fiukba kerestem a társaságot a békességet és a boldogságot. Sajnos végül mindig csalódtam. Nagyon féltem a házasságtól, mert láttam, hogyan éltek szüleim, ezért sok fiút próbáltam megismerni, hátha egyszer megtalálom «azt a bizonyosat». Ez a módszer nem működött.

Azután tizenhat éves koromban a szomszédságunkban egykeresztény család tagjai beszéltek nekem hitükről. Azt mondták, hogy Jézus minden problémámat meg tudja oldani. Imádkoztam értem és hirtelen sírni kezdtem. Azután megtapasztaltam, hogy Isten szeretete körül vesz engem. Attól a naptól olvasni kezdtem a Bibliát és azzal a családdal jártam a gyülekezetbe. Ott sok fiatalal találkoztam, és azok is boldogok voltak. Tudtam, hogy megtaláltam azt amit kerestem.

Hamarosan rájöttem, hogy csak Jézus tudja kiválasztani a nekem megfelelő férfit és szakítottam az akkori fiúmmal. Ő nem értette, mi történt velem. Meghívtam Őt a

gyülekezetbe és beszéltem neki az Úrról, de továbbra is tudtam, hogy sosem lehet a férjem. Néhány héttel azután, hogy megszakítottam ezt a kapcsolatot, találkoztam egy keresztény fiatalemberrel.

László: Csak 4 éves voltam, amikor szüleim elváltak. Egy évvel később édesanyám újra férjhez ment, új apám alkoholista volt.. Nagyon jó és kedves ember volt kivéve akkor, amikor az alkohol hatása alá került.

Kilenc éves koromban belekeveredtem egy fiúcsapatba. Ők 3-4 évvel idősebbek voltak nálam. Ennek eredményeképp dohányozni és inni kezdtem. Együtt dohányoztunk itunk és hajkurásztuk a lányokat. Mivel vezető akartam lenni, hamarosan rájöttem, hogy a pénz nagyon fontos, tehát hazudoztam mostohaapámnak, hogy pénzt kapjak tőle. Amikor részeg volt kivettem a pénzt a zsebeiből. Először azt gondolta, hogy a kocsmában rabolták ki, aztán anyámat kezdte gyanúsítani. Közben anyám elvált tőle, de továbbra is egy házban laktunk. Ez azért volt, mert mindketten tulajdonosok voltak, végül rájöttek, hogy én loptam el a pénzt. Megpróbálták leállítani, de sikertelenül.

Akkoriban nagyapám is nálunk lakott és sokszor beszélt nekem Jézus Krisztusról. Azt

gondoltam Jézus csak az öregeknek való és azoknak akiknek problémáik vannak. Mivel én mindigel tudtam intézni magam a dolgaim, úgy gondoltam nincs szükségem Istenre.

Egy napon összeült a család. Anyám, mostohaapám és nagyapám elhatározták, hogy mivel nem tudnak lebeszélni a lopásról egy bizonyos nevelőintézetbe küldenek.. Olyan volt ez, mint egy börtön, kisiújk számára. Ettől valóban megrémültem. Láttam, hogy családom nagyon komolyan gondolja és már tetek is lépéseket ebben az irányban. Az egész helyzet olyan reménytelennek tűnt, hogy eldöntöttem öngyilkos leszek. Rájöttem azonban, hogy nem vagyok elég bátor, az öngyilkossághoz. Akkor jutott az eszembe egy kis fűzetke, amit a nagyapámtól kaptam. Olvasni kezdtem. Nagyon érdekesnek találtam. A végén volt egy rövid imádság. Elmondtam az imát és ezzel átadtam életemet Jézus Krisztusnak.

Kértem, hogy bocsássa meg mindazt a rosszat, amit tettem, jöjjön be a szívembe, és változtasson meg engem. Nagyon keservesen sírni kezdtem és saját szavaimat is szóltem Istenhez. Egy másfél órát imádkoztam. Amikor felálltam, valahogy szabadnak éreztem magam.

Aznap este, amikor nagyapám hazajött, nagyon izgatottan, meséltem el neki a történeteket. Mindketten sírni kezdtünk. Ő átölelt engem és imádkozott értem. Ezután elkezdtem gyülekezetbe járni és soha többet nem foglalkoztam a régi bandával.

Korán keltem reggelenként, hogy imádkozzam, és naponta olvastam a Bibliát. Azon a nyáron megkaptam a Szent Szellem keresztséget is. Az Urat dicsőítettem, amikor hirtelen úgyéreztem, mintha elektromosság áradt volna az ujjaimba, végig a karoman és szét az egész testemben. Attól a perctől kezdve sokkal jobban értettem a Bibliát és mindenkinek beszélni kezdtem arról, amit Jézus Krisztus tett értem.

Kb. négy évvel ezután egy gyülekezeti összejövetel végén felállt egy lány és el-

mondta, hogy mit tett érte Jézus. Nagyon szép lány volt és nagyon bátran beszélt a tömeg előtt. A következő néhány hét alatt elkezdtünk együtt járni.

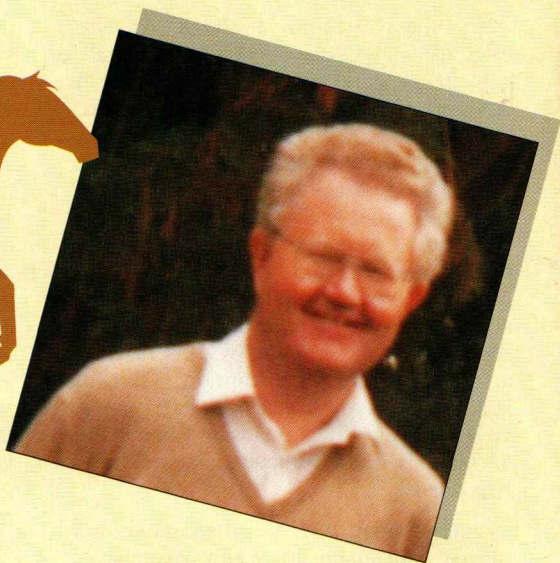
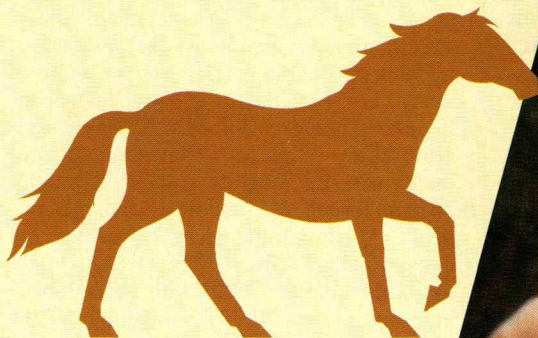
Erika: Amikor Megcsókolt és rádöbentem, hogy Ő nagyon komolyan veszi a kapcsolatunkat, egészen biztos akartam lenni benne, hogy Ő a megfelelő ember a számomra. Azt mondtam Lászlónak, hogy legyünk csak barátok, amíg Isten vezetésére várunk. A következő néhány hónapban imádkoztam ezért a dologért. Aztán egyszer álmomban Lászlót láttam, amint imádkozik. Én mögötte voltam. Ő felállt, hozzám fordult, és így szólt: «Az Úr megengedi». Abban a pillanatban felébredtem és nagyon boldog voltam. Mégis féltem, hogy az álmot saját Lászlóval kapcsolatos érzéseim szülték. 100%— an tudnom kellett, hogy Ő a jövődő férjem. Négy hónappal később Isten újra beszélt nekem Lászlóról, most egy bibliai versen keresztül. Ekkor már biztosan tudtam, hogy hozzá kell mennem feleségül. 3 év múlva összeházasodtunk.

László: Nagyon szeretem a feleségemet és együtt szolgáljuk az Urat. Most 2 gyermekünk van. Amikor az FGBMFI szolgálataiba akartam állni imádkoztunk ezért és egyetértettünk abban, hogy ez az Úr akarata a számunkra. Nagyon fontos volt, hogy tudom, a feleségem mögöttem áll ebben a munkámban.

Erika: 11 éve vagyunk házasok és tanusíthatom, hogy Isten a lehető legjobb férjet tudja adni, ha engedelmeskedünk Neki. Necsak problémáink nincsenek, hanem az Úrhoz mehetünk mindazokkal a gondokkal, amellyekkel találkozunk. Minden megvan a házasságunkban ahhoz, hogy boldog legyeköröm és békesség.

Bánfi László a META TRADE vállalat külkereskedelmi igazgatója Budapesten, Magyarországon, és az FGBMFI magyarországi országos igazgatója. Felesége Erika, egy kis butik tulajdonosa és üzemeltetője. Két gyermekük van: Szilvia (9 éves) és Róbert (6 éves).

A SZERENCSEJÁTÉK RABJA

**David Cattell,
Lalkastar, Anglia**

1957-ben kezdődött a labdarúgó idény végén. Munkahelyi barátaim bevezettek a lóversenyzés titkaiba. Hamarosan a fogadás rabjává váltam és naponta néha négy fogadási irodába is elmentem.

Ünnepnapokon, mielőtt haza mentem, begyűjtöttem a nyereményemet (ha volt). Szerintem a feleségem úgy érezte, jobban szeretem a játékot, mint őt. Biztosan sok szívfájdalmat okoztam neki.

Feleségem Pat, hét évi betegség után meghalt rákban. Ez 1982. februárjában történt. Tíz hét telt el, akkor futottam zátonyra.

Miután mindent megvettem, hogy megszabaduljak a depresszióból, képeségeim végére értem.

Testvérem Molly, mindig Jézus Krisztusba vetett hitéről beszélt nekem. Eddig a pontig ragaszkodtam hozzá, hogy ez számárság, de akkori állapotomban eldöntöttem, hogy így, vagy úgy de elmegyek vele a gyülekezetbe. Ott semmi

újat nem találtam, de az Istentisztelet után elmentem vele az egyik barátjához. Miután beszélgettünk egy darabig, mondtam nekik, hogy nem tudok imádkozni. Ők imádkoztak értem és később, amikor hazaértem, rájöttem, hogy új fajta melegség költözött üres szívembe ami csakis a Szent Szellemtől származhatott. Azelőtt mindig szörnyű hidegség vett körül.

A következő hétfőn elmentem a fogadási irodába, gondoltam megteszem a szokásos fogadásaimat, de rádöbentem, nem vágyom erre, mégis bementem három fogadási irodába, hogy összeszedjem a nekem járó pénzt.

Ez közel nyolc évvel ezelőtt történt és azóta egy fogadást sem kötöttem. Egy hónappal ezután az eset után átadtam életem Jézus Krisztusnak, egy helyi ima összejövetelen.

Azóta sokmindent tett az Isten az életemben és jelenleg is cselekszik. Egy millióért sem adnám oda Jézust. □

MÁSODIK LEHETŐSÉGEM

**Joe Frame,
Renfrewshire, SKÓCIA**

Gyermekként sosem éreztem, hogy a gyülekezetben ahová jártunk, az emberek különösebben szerettek vagy elfogadtak volna. Emiatt keserűség költözött a szívembe a gyülekezetbe járó emberek felé.

Három évvel azután, hogy feleségül vettem Paulinét, megszületett első fiunk Gary. Tíz hónapos korában elkapott egy szokatlan vírust. Az orvosok azt mondták, hogy nagyon kevés esélye van az életben maradásra. Az előző 25 évben csak egy ilyen esettel találkoztak az országban.

Kemény ember voltam, kemény volt a szívem, általában nem mutattam ki az érzéseimet, mivel nem akartam, hogy valaki meglássa érzéseimet, magamban sírtem és titokban imádkoztam a magam egyszerű módján, hogy Isten ne engedje meghalni fiunkat. Amikor azonban 9 héttel később Gary hazakerült a kórházból, csak szerencsének tekintettem ezt és elfelejtettem imáimat.

A következő években kétszer bocsájtottak el állásomból, mint villanyszerelőt, ezért úgy döntöttem, szakmát változtatok és elmentem magán taxisnak. Négy hónappal ezután felhívott az anyósom telefonon a Glasgow-i kórházból, ahol rákban haldoklott. Elmondta, hogy apósomat, aki nagyon jó, erőben volt, két órával korábban kómás állapotban szállították kórházba. Másnap reggel apósom meghalt, egy nagy daganata volt. Új munkám megengedte, hogy nappal az anyóssal foglalkozzam és éjjel dol-

A karambol

gozzak. Sógorom, John Greenwood röviddel ezelőtt tért meg és mindig Istenről beszélt nekem.

Nem volt időm a keresztyényekre és nem tudtam megbirkózni ezzel a dologgal. Azt gondoltam, hogy sógorom vallási fanatikusok csoportjába keveredetezt a csoportot FGBMFI — nek hívta, tehát megpróbáltam kerülni ezt a témát.

Azután 1982 október 1-n délután 4 órákor újra dolgozni kezdtem, mint rendesen. Szörnyű éjszaka volt. Egész nap esett az eső és az utakon folyt a víz. Este tíz óra előtt tíz perccel a dombról lefele hajtottam a város központ felé. Amikor a lejtő aljára értem fékeztem, de nem történt semmi. A taxirácsúszott egy közforgalmú útra és magával sodort 10 méternyi fémkorlátot. Azután az autó elrugaszkodott az útról és földet ért egy lapos háztetőn. Semmit nem éreztem. Az üzemanyag szivárgott befelé az utastérbe és a motort nem lehetett kikapcsolni. Azt

gondoltam itt a vég és egész életem lepergett szemeim előtt.

Eszembe jutott minden rossz cselekedetem és minden, amit meg kellett volna tennem a családomért. Lobbanékony voltam, veszekedős és alávaló,

Minden önbizalmamat elvesztettem, de John azt állította: az Úr megmutatta neki, hogy a hónap végére újra dolgozni fogok. «Képtelenség» — gondoltam. Három hét múlva megtörtént a lehetetlen és állásajánlatot kaptam. Mielőtt, azonban, munkába álltam, orvosi vizsgálaton kellett átesnem. Megfeleltem — 100% — osan egészségesnek találtak.

Joe Frame és családja

csak magamra gondoltam. Elkezdtem Istehez kiállítani bocsánatért: «Kérlek Istenem, ne vedd el életemet! Adj nekem még egy lehetőséget! Igérem megváltozom.» Két rendőr és egy taxisofőr szedett ki engem abból az összetört roncsból. Kórházba szállítottak medencetöréssel, bordatöréssel, alsó csigolyatöréssel és belső sérülésekkel. A rendőrség, az orvosok és a sajtó egybehangzóan állította, hogy csoda, hogy egyáltalán élek.

A baleset után 10 hónapig állandó fájdalmaim voltak és erős nyugtatókat kaptam. John azt mondta, hogy keresztény barátai imádkoznak, hogy teljesen meggyógyuljak.

Pár héttel ezután átadtam életemet Jézus Krisztusnak. Isten elvette tőlem a keserűséget a haragot, és a lobbanékonyaságot. Szeretetet békességet és örömet adott helyette. Mégis úgy éreztem, hogy valami hiányzik, tehát megkértem Johnt, imádkozzon velem, hogy megkapjam a Szent Szellem keresztségét. Akkor kezdődtek igazán az események.

Hamarosan az egész családom megismerte az Úr Jézus Krisztust és megkapták a Szent Sellem keresztségét is. Pauline már öt éve üzleti gyulladásban szenvedett. Éjjel nappal állandó fájdalmai voltak és azt mondták neki, ezzel kell élnie. Elvittem egy FGBMFI vacsorára, ahol imádkoztunk érte. Feleségem 3 hónap alatt tökéletesen meggyógyult.

Kisebb fiainak dupla sérve volt és műtétre volt szüksége. Imádkoztunk érte és amikor Pauline bevitte őt a kórházba, semmi bajt nem találtak nála — eltűnt a sérvIsten rv-IstenrvIstenrvIstenmeggyógyította őt! Paulnak szívritmus zavara is volt és egy megfigyelő szerkezetet kellett viselnie, ami rögzítette a szívverését. Isten ebből is kigyógyította őt, miután imádkoztunk érte. Az Úr Isten megszabadított engem és megadta nekem a második lehetőséget, amit kértem. Ez csodálatos!

Joe Frame az FGBNFI Renfrewshire — i részlegének alelnöke. Felsége Pauline. Két fiuk van: Gary (16 éves) és Paul (13éves).

Egy humorista megtér

«Próbáltam szórakoztatni, nevetetni a közönséget»

Nagy Imre, Debrecenből

Megközelítőleg 40 évvel ezelőtt születtem egy tanyán. A nagyszüleim és szüleim templomba járó emberek voltak. De, a hitéletük ebben ki is merült. Amikor 12 éves koromban Debrecenbe költöztünk szüleim megtértek. Engem mint kamasz gyereket nem érdekelt a vallás. Szüleim nem is erőltették.

Azután elindultam a magam útján. Tanulmányaim elvégzése után a kereskedelemben kezdtem dolgozni. Akkor sok mindennel foglalkoztam: sporttal, amatőr színjátszással, később újságírással, majd előadóművészzel. 1975-ben hivatásos előadói engedélyt szereztem és elindultam a karrier, a pénzhajszolás útján. Emberileg «jól futott a szekér». Nagyon sokat utaztam, a legnevesebb művészekkel jártam az országot és a határokon túli magyarok lakta területeket. Mégis üresnek éreztem az életemet.

Konferanszié-humorista előadóművészi engedélyem volt. Először önálló műsorszámokkal jártam a klubokat, kulturházakat. Később különböző műfajú szórakoztató csoportokkal dolgoztam együtt. Kezdvé a színészektől a magyarázó énekesekig, a táncdal énekesektől a rock együttesekig. Az ország ismert művészeivel léptem fel, mint a cigánynóta énekes Bangó Margit, a humorista Sass József vagy Bessenyei Ferenc, Csákányi László, akik úgymond hahnizni jártak.

Munka közben

Később két társammal együtt egy kabaré társulatot alakítottunk Debrecenben «Kettő színház — három tagja» néven. Politikai kabarét és közéleti humort adtunk elő. Több alkalommal játszottunk a rádióban és a TV-ben is. Mindez nem elégített ki, üres voltam!

1973-ban megnősültem, majd két gyermekünk született. Egyre többet dolgoztam, főleg este és éjszaka. Mind távolabb kerültem a családomtól nemcsak fizikailag, hanem szellemileg is. Próbáltam szórakoztatni, nevetetni a közönséget és éreztem, hogy ez kevés, nem tudok többet adni. Abban a hitben voltam, hogy azért lépek színpadra, mert így mások életét jobbra tudom tenni. Ez becsapása volt önmagamnak és a közönségnek is. Eljutottam addig, hogy már csak akkor éreztem jól magam, ha a színpad közelében vagyok. Menekültem abba a munkába és ez egészségem kárára ment.

Ez az életmód úgy kikészített, hogy komoly szívproblémáim lettek. Rövidesen bekerültem a Debreceni Klinikára. A

kivizsgálás után az orvosi konzílium úgy döntött, hogy a szívembe egy szívritmus szabályozót kell beépitni. Súlyos volt az állapotom.

A professzor azonnali műtét mellett döntött, de a kezelőorvosom kérte: «Még ne műtsük meg! Gyógyszerezzük egy ideig és majd meglátjuk!» A professzor így válaszolt: «Semmi értelme, egy hónapon belül úgyis visszakarül! Műteni kell!» A kórházi szobámba később egy aranyos lelkipásztort fektettek be. Emberileg közel kerültem hozzá. Nagyon érdekelt, amiket Istenről és a Bibliáról mondott.

Hamarosan hazaengedtek. Ekkor már a válás szélén álltunk a feleségemmel. Nem bírta elviselni életmódomat. A betegségem miatt nagyon megijedtem. Már vágyódtam arra, hogy Isten szabadítson meg.

Egy vasárnap történt, hogy szüleimmel együtt elmentem a gyülekezetbe. Akkor egy külföldi testvér prédikált. Nagyon zsúfolt volt a terem. Megragadott, hogy milyen sokan vannak. Mivel késve érkeztem már a külföldi beszélt. Hallgatva Őt megdöbbentem, hogy miért beszél ez az ember rólam ekkora tömeg előtt. Egyre jobban ki lett teríve az életem. Beszéde teljesen tükröképe volt az eddigi életemnek, szó szerint rólam beszélt. Fel tettem a kérdést magamnak: «Hova kerültem? Egy jól szervezett társaság lehet ez és valaki besúgta az életem minden részletét.» Ez csak egy csoda lehet. Éreztem, hogy itt egy más erő van az Isten ereje volt ott! Annyira megérintett az Isten ereje, hogy már nem is láttam a könnyeimtől. Felhívás történt, hogy jöjjenek előre azok akik Jézus Krisztust elfogadják személyes megváltójuknak. Sírva előrementem és átadtam életemet Jézusnak.

Amikor hazamentem a feleségem azt kérdezte: «Mi van veled? Látom történt valami.» «Igen. — mondtam átadtam életemet Istennek!» Furcsán el-

mosolyodott, azt hitte ez csak egy új fellángolás. Két hétig figyelte életemet, majd úgy döntött, hogy ő is eljön a templomba. Vele pontosan ugyanaz történt, mint velem. Megbánta a bűneit és átadta életét Krisztusnak. Imádkoztak értünk együtt, és egy hatalmas szabadításon mentünk keresztül. Elindult egy csodálatos folyamat — az Új élet Jézusban.

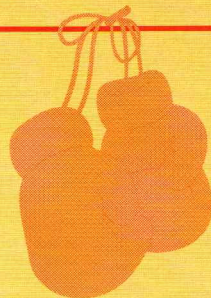
Helyreállt az egészségem, egy «új szívet kaptam» és ez igaz. A szív műtétre nem került sor. Isten teljesen meggyógyította a szívemet. Soha azóta nem kellett gyógyszert szednem. Ez 1983-ban történt. Isten teljesen új életet adott. Abba hagytam a hankizást és évekig a kereskedelemben dolgoztam. Mikor megerősödött bennem a hit rájöttem, hogy jó mikrofonhangomat Isten adományként adta, csak én rosszul használtam fel. Tudtam, hogy ezt is lehet használni Isten dicsőségére, de hogyan? Arra vágytam titokban, hogy a debreceni rádióban dolgozhassak.

1989-ben eljött hozzám az egyik riporter és riportot készített velem, mi van a jól ismert humoristával, aki most «missziózik»? A rádió munkatársai is nyilván hallgatták a beszámolómat és a főszerkesztő felkért, dolgozzam nekik külső munkatársként. Vágyam kezdett beteljesedni. Odaadón végeztem munkámat. Rövid Gondolkodás után elfogadtam az állást. Az első stábértekezleten megkérdeztek mindenkit, ki milyen területet fog csinálni, én azt mondtam: «Én a vallást.» Sosem volt ilyen rovat, de a főszerkesztő beleegyezett.

Azóta én vagyok a rovat felelőse. Hálás vagyok Istennek, hogy itt dolgozhatok.

Nagy Imre a Debreceni Városi Televízió műsorvezető-szerkesztője, nős felesége Eva Lányá Bernadett (16 éves) fia Attila (12 éves). A debreceni csoport megbízott felelőse.

AKIT KIÜTÖTT A BOX

**Gene M. Ellerbee,
California, USA**

Számomra az volt a legfontosabb, hogy sikeres legyek és úgy terveztem, hogy atlétaként kezdem. Csodálatos volt átéreznem, milyen erős vagyok és mennyire tisztelnek. A hírnév, azonban rövid életű. Hányan emlékeznek még, hogy ki nyerte meg az 1964-s Olimpián az ökölvívásban a nehézsúlyúak között az aranyérmét? Abban az évben azt gondoltam, nagyon jó helyezést értem el, mert én képviseltem az USA-t abban a súlycsoportban. Az olimpiai versenyek egy sor területi selejtezővel kezdődtek. Amikor elkezdtem az első menetet teljesen felkészült voltam. Négy ellenféllel kellett megküzdenem, közülük hárommal előzőleg már játszottam és kiütöttem őket.

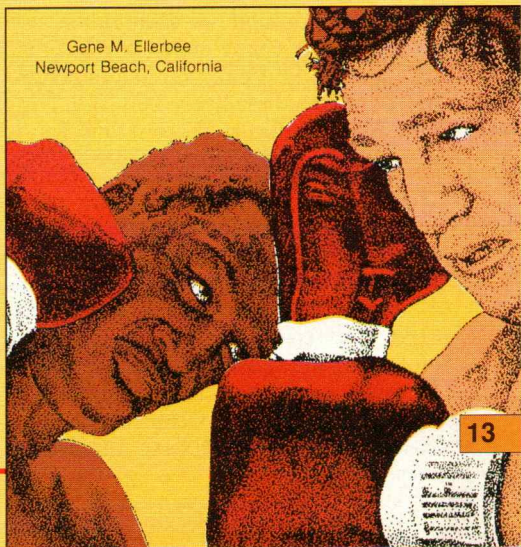
Miután felmértem ellenfelem méretét, úgy számoltam, hogy gyorsan végzek vele. Magas fickó volt Utahból és nem lehetett több 107 kg-nál. Amikor a szorító közepén megkaptuk a bíró utasítását, a szó szoros értelmében láttam hogyan ver ellenfelem szíve a bőre alatt és arra gondoltam: «Ez a fiú meg van sérülve».

A következő dolog, amire emlékszem, az, hogy sok ember kiabált nagy zűrzavarban. Valaki azt mondta: «Ki kell venni a fogvédőjét! Le fogja nyelni!»

Hangjukat úgy hallottam, mintha egy hordóban lettem volna. Első gondolatom ez volt: «Biztosan nagyon megsebesítettem azt a fickót. Aztán nagyerejű lámpák és eltorzultnak tűnő arcok homályos képét észletem. Nem tudtam, mi történik, amíg rá nem jöttem, hogy lefelé néznek rám.

Hanyat feküdtem a szorító közepén. Az a fiú az első menetben, 17 másodpercen belül kiütött engem. Ezzel minden reményem elszállt az olimpiával kapcsolatban. Egy pillanat alatt füstbement az álom. Csak egy rövid hírt kaptam az újságok sportoldalán, ami így hangzott: Gene Ellerbeet az első 17 másodpercben kikészítették. Ez a vereség nagyon megrázott engem. Életemben

Gene M. Ellerbee
Newport Beach, California

először fedeztem fel, hogy sebezhető vagyok.

Neveltetésem miatt mindig istenfélő voltam. Ennek eredményeképp életemet roppantul meghatározták a törvények. Például Úgy éreztem, hogy egyenesen a pokolba jutnék, ha akárcsak húsos szendvicset ennék pénteken. Végül arra a következtetésre jutottam, hogy csak a papok fogják elkerülni a poklot, tehát elkezdtem egy szemináriumot. Végül, azonban, ott hagytam, mert tudtam, hogy sose tudnám megtartani az esküt, amelyeket le kellene tennem. Családot akartam feleséget és gyermekeket. Hamarosan arra a gondolatra jutottam, hogy ha nem juthatok a mennybe, legalább itt megszerezhetek mindent, amire képes vagyok.

Egy szép napon 12 éve hazamentem a munkából és feleségem Jo Beverly az ajtóban fogadott. Akkor már 15 éve voltunk házasok, de olyasmit láttam rajta amit azelőtt soha.

Halnali 3 órakor felébredtem és láttam, hogy Jo engem néz. Aztán a következő éjszaka ugyanabban az időben azt vettem észre hogy mond valamit. Azt gondoltam: «Kicsi ütődött kezd lenni. Hat gyerekkel a háta mögötttalánkorán kezdődik nála a klimax.»

Amikor másnap hazaértem a munkából, több asszony találtam a lakásban — mindegyik mosolygott. A szemükben volt valami, amit észrevettem a feleségem tekintetében is. Végül, miután elmentek, úgy döntöttem beszélnem kell Jo-val. Így szóltam: «Jo tudni akarom, mi folyik körülötted.» Köszönöm Istennek, hogy megkérdezted»-felelte ő.

Egyenesen a szemembe nézett és azt mondta: Geene, személyesen találkoztam Jézus Krisztussal és átadtam neki az életemet. Jo-t érdekelte a történelem, ezért csatlakozott a szomszédban folyó bibliaiskolához, és ott adta át életét Jézusnak. Csak arra tudtam gondolni: «Ne reagálj túl hevesen!. Csak hagyd, hogy lefusson a dolog!» Erre tanítják a

boxolókat: ne reagálj elhamarkodottan. Ez a dolog viszont nem múlt el. Sőt erősödött, végül azt mondtam Jo-nak: «Nézd, jó a házasságunk. Ne forgasd fel! Ha neked ez kell, rendben van, de szállj le rólam!»

Egy napon elkövettem azt a hibát, hogy azt mondtam, vannak dolgok, amelyek tetszenek abból, amit mond.. Az volt a baj, hogy egy igazi férfit sem ismertem, aki keresztény volt és nem akartam én lenni az egyetlen. A feleségem és a női kör, amibe tartozott, imádkozni kezdett ezért. Aztán egy hétvégén elmentünk a Coloradobeli Breckenridge-be, ahová az egész országból eljöttek barátaink, hogy együtt síeljünk. Az egyikük San Franciskból jött, saját repülőjével. Ő amerikai footballt játszott a légierő akadémiáján, vadászpilóta volt, aztán beindított egy sikeres beruházási vállalatot«valódi férfi» volt.

Miközben fát hasogattunk tűzrakáshoz, Így szólt hozzám: «Gene, történt velem valami, legutóbbi találkozásunk óta. Személyes kapcsolatba kerültem Jézus Krisztussal.» Visszakérdeztem: Mi a f.....-t jelent az? Ezt felelte: «Azt jelenti, hogy újjászületett keresztény vagyok.» Miután ez az ember és a felesége 3 napon keresztül a hitéről beszélt, felesége három napon keresztül a hitükről beszéltek, örültem, hogy végre elmentek.

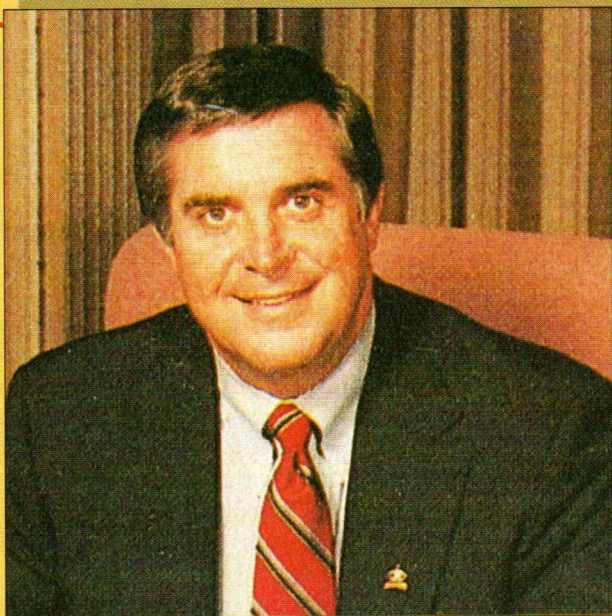
Azután egy másik haver jött Denverből. Felsőhajtottam, hogy végre normális emberekkel leszünk együtt. Ennek a férfinak ügyvédi munkaközössége volt, 21 ügyvéddel. Noha még csak 38 éves volt, csak a vidéki háza 484 m²-t foglalt el. Amint kiugrott az autóból, így káltottam: «Hé Bob, mi van veled?» Azt felelte: «Jézus Krisztus!» Így folytatta: «Nem tudtam, hogy szükségem van Jézusra. Minden szemetet ki kell pucolnod az életedből». Érdeklődtem: «Mi történt azzal a sok dologgal életedben?» Jézus mindet elvette. »-válaszolta. Úgy tűnt, Bob félóránként mondogatta: «Gyerünk fiú,

imádkozzunk! Ha igazán férfi vagy, fogadd el Jézus Krisztust.»

Másnap hazaértünk és üzleti ügyben el kellett utaznom, Jo megkért, vigyem magammal Merlin Carothers: A magasztalásban rejülő erő» című könyvét. A könyv olvasása közben valami mozogni kezdett a bensőmben. Akkor is azt olvastam, amikor hazafelé repültem. A repülön megkérdezte tőlen egy kitűnően öltözött férfi, hogy leülhet-e mellém. Azt feleltem: «Ha muszály...» Ezután megjegyzéseket fűzött a könyvhöz és beszélgetni kezdtünk. Azután ő más könyvekről kezdett beszélni, amelyeket el kellene olvasnom. Leírta a könyvcímeket, és én megkérdeztem: «Ön mindezeket olvasta?» «Igen.;» — felelte. A legtöbbet én írtam Dale Moody vagyok». Aztán olyan érett és érthető módon mutatta be nekem Jézust, hogy ott 1190. m-es magasságban azt mondtam: Istenem, ez a valóság!» Azonnal elpirultam, egészen a nyakamig és úgy éreztem, hogy mindjárt elsírom magam.

Amikor hazaértem, azt mondtam Jonak: «Egyedül kell lennem». Hajnali 3 — ra már tudtam, hogy személyesen kell beszélnem Istennel, de nem tudtam, hogyan. Tehát bementem a fürdőszobába és így szóltam: Istenem, tudom, hogy vagy és elküldted Jézust, hogy elvegye a bűneimet, kérlek bocsáss meg minden rosszat, amit tettem és Úr Jézus, jöjj be az életembe!» A bensőm legmélyéből hallottam e szavakat: «Üdvözöllek itthon fiam». Aztán egy csodálatos, békés biztonság költözött belém, hogy a menybe fogok jutni.

Másnap reggel, amikor ezt elmondtam Jonak, ő magán kívül volt az örömtől. Mire hazaértem a munkából, Jo egy óriási zsáknyi könyvet szerzett nekem, többek

Gene Ellerbe

közt, egy Bibliát, amire rá volt írva a nevem. Nyolc nappal később a Florida-i Jacksonville egyik, szállodájában megkaptam a Szent Szellem Kereszttségét. Térdre estem és mondtam: Úr Jézus, bármit megteszek Neked, ha megadod nekem a Szent Szellem Kereszttségét.»

Isten a Bibliában megígéri, hogy ezután a tapasztalat után erőt kapunk, hogy megosszuk hitünket másokkal. Az Ő erejével démonokat űzhetünk és hatalmat gyakorolhatunk, e világ hatása fölött, amelyek elpusztítják gyermekeinket. Döntöttem. Rászántam magam, hogy követem Jézus Krisztust. Nem vagyok hajlandó hátrahéálni, vagy lassítani az Ő érte tett erőfeszítéseimet. Ma már hit által mozdulok, Jézus által szeretek másokat és az Ő erejével munkálkodom. Eltökélt vagyok. Tudom, hová tartokössze vagyok kötve a mennyel!

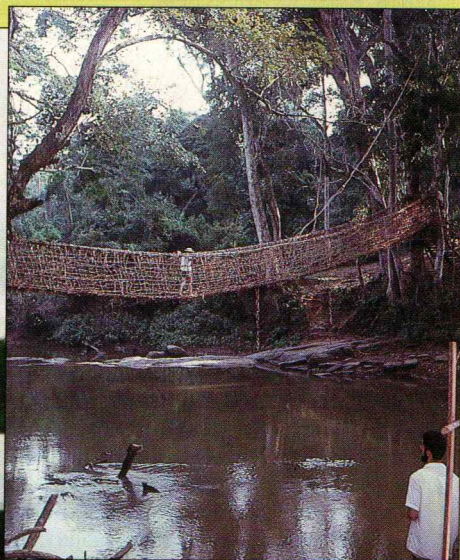
Gene Ellerbe a Procter et Ga Gamble vezetője és az FGBMFI alelnöke.

AKI MEGUNDORODOTT A KEGYETLENSÉGTŐL

Yves Maurice Graffe, Augers, Franciaország

Nagyapám Maurice Retour, ekiről a nevemet is kaptam, az egyik legfiatalabb tiszt volt az I. Világháború idején. Miután megsebesült a lövészárokban, felajánlottak neki egy helyet a vezérkarban, amit visszautsított, mert emberekkel akart lenni az első vonalban. Meghalt, amikor nagyanyám terhes volt anyámmal. Anyám pedig velem volt terhes, amikor apám szintén katonatiszt volt, csak épp a II.

Világháborúban. Nyolc gyerek közül én voltam a második. Már anyám méhében hatott rám ez a különös háttér. Gyermekkoromban iszonyodtam a háborútól és a kegyetlenségtől. A családban sok pap volt és én is Istennek akartam adni életemet. Tehát tizenöt éves koromban beléptem misszionáriusképző iskolába. Tizenhat éves voltam, amikor egy nyári táborban szolgáltam felügyelőként. A tábor a Francia Paralilizések Szövetsége

Ivory Coast

 Yves & Odette Graffe

üzemeltette. Ott találkoztam életemben először az igazi emberi nyomorúsággal. Milyen védett életet éltem eddig én.

Húsz éves koromban lázadásként ott hagytam a misszionárius iskolát és fiatalkorú bűnözők rehabilitációs tisztként újonc lettem egy kis szigeten a normandiai partok közelében. Ezeknek a fiataloknak a szenvedése, erkölcsi érzelmi és kulturális szegénységük, valamint elutasított állapotuk elmélyítette keserűségemet, amit az iránt a képmutató társadalom iránt éreztem, amelyben éltem. Mély sérülést okozott bennem, hogy keresztény, polgári nevelést kaptam, ami úgy tűnt, elszigetelte magát a körülötte lévő valódi szükségletekről.

Miután azt a helyet otthagytam, hét éven át önkéntesként dolgoztam Iviry Coast-on, egy fejlesztési központban. Ott létem alatt megtanultam a mások iránt az együttérzést, a másokért való gondoskodást. Aztán visszatértem Franciországban és egy építkezésen vállaltam munkát külföldi — algériai, marakkói, török, spanyol, és portugál dolgozók mellett. Valódi összefogás volt közöttünk. Ez alatt az idő alatt művezetőnek is tanultam azal a szándékkal, hogy majd visszatérek Afrikába a harmadik országaiba.

Kb. harminc éves koromban találkoztam Odett-tel. Mennyegzőnk után néhány évvel, néhány barátunkkal együtt családainkból csoportot formáltunk, amely nehéz helyzetű fiatalok befogadásával foglalkozott, akinek a szülei ezt nem tudták teljesíteni. Egyik barátunk és felesége, akik így megnyitották otthonukat, az FGBMFI tagjai voltak. Amikor a férj először hívott meg engem az FGBMFI egyik reggelijére, visszautasítottam, mondván, hogy nem vagyok üzletember! Végül azonban, beadtam a derekamat és elmentem vele. Ezen az első összejövetelen adtam át életemet Jézus Krisztusnak. A megbocsájtás, világgosság és élet Istene belépett az életembe, átalakította a fájó szellememet, amit annyira megsértettek a társadalmi igazságtalanságok és a szeretet hiánya, amivel a rehabilitációs tisztként találkoztam.

Odett és gyermekeim Emmanuelle és Damien is átadta életét Jézus Krisztusnak.

**Emmanuelle, Odette, Yves,
& Damien Graffe**

Ennek eredményeként családi életünk teljesen megváltozott. Most dicsőítjük Istenünket és Ő vezet minket minden cselekedetünkben. Jézus Krisztus az igazi megoldás arra, amit mindig kerestem.

Sok más embert is megismertünk, akik szintén megérintett Jézus Krisztus szeretete. Egyszer egy keresztény, aki egy nagy vállalat igazgatója, alkalmazta próbaidős fiataljaim némelyikét. Amikor lejárt ennek a testvérnek az üzleti szerződése, hajlandó volt egész nyárra megtartani három fiatal. Közben néhány kollégámmal együtt Mer-en egy tábort üzemeltettünk, egy tanácsi tulajdonú telepről való gyerekek számára. Mialatt a táborban voltunk, felhívott engem az igazgató. Az egyik fiú elvette a gyár egyik járművét, berúgott és balesetet okozott.

Végül keresztény barátom kölcsönözte ennek a fiatalembernek a kárterítés összegét és még két hónapra alkalmazta, hogy visszaadhassa adósságát. Ennek a fiatalembernek szüksége volt erre a példára, hogy elfogadták őt, úgy, ahogy van. Azóta megbízható munkás lett, szerzett 2 szakmunkásbizonyítványt és jó példává vált barátai számára.

Eljött hozzám egy házaspár, akik nehézségekkel küzdöttek Imádkoztunk velük. Isten Meggyógyította a házasságukat, miután ők és három gyermekük

átadták életüket Jézus Krisztusnak. A férj most a mi helyi FGBMFI részlegünk titkára.

Hét éve rehabilitációs tisztként dolgozom. Az utóbbi öt évben az FGBMFI Angers-i csoportnak tagja voltam. Naponta Foglalkozom emberekkel, akiknek, börtön kegyetlenség, bűnözés, stb. van a hátuk mögött. Krisztus azonban az Ő megbocsátását oltotta belém és segít, hogy munkám során elutasított, új szakmát tanuló tolvajokkal foglakozzam és szétszakadt családokat karoljak fel. Krisztus naponta megmutatja nekem, hogy osszam meg békességet, örömet és megbékülést. Olyan területen dolgozom, ahol a bűnözési arány a legmagasabbak közé tartozik. Minden nap látom, hogy Krisztus munkálkodik olyan emberek megbékítésén, akik hajlamosak az ellenségeskedésre. Előfordult már, hogy bajban levő fiatalok azt mondták nekem: «Követünk téged, mert Isten veled van». Krisztus munkálkodik, de nekem imádkoznom kell és engednem, hogy Ő vezessen engem, mert emberi érzéseim sokszor felülkerekednek, ha engedném őket.

1989. júniusában egyik unokahugunk meghalt, egy baleset során. Ez nagy problémát jelentett legnagyobb lányunknak Emanuelle-nek és mély depresszióhoz vezetett nála. A következő néhány hónapban imaharcot vívtunk. Azután az Úristen megmutatta nekem, hogy az ifjúsági munkám túl nagy részét beengedtem az otthonomban. Bocsánatot kértem gyermekemtől. Három hónapon belül eltűnt a depresszió problémája. Emanuelle most tele van Jézus Krisztus Krisztus Krisztus Krisztus örömeivel és békességével. Mindannyian nagyon hálásak vagyunk azért a szeretetért, örömért, békességért, amit családjukban Jézus Krisztus által megtapasztaltunk.

Yves Graffe az A.S.E.A. — nak, egy gyermekek és serdülők problémáival foglalkozó egyesületnek a rehabilitációs tisztje és az FGBMFI Hugues-i részlegének tagja. Neki és Odette-nek Két gyermeke Emanuelle (18 éves) és Daminc (15 éves).

«A legboldogabb emberek a földön». Ezt az FGBMFI megalakulását megörökítő izgalmas könyvet megrendelheti helyi chapterünknel.

Amennyiben Szövetségünk életéről, tevékenységéről és találkozóinak helyéről, illetve időpontjáról bővebb információt szeretne kapni, úgy szíveskedjen levélben az alábbi címeken részletes tájékoztatást kérni:

Béres János
2117. Isaszeg,
Bercsényi utca 14.

Bánfi László
2045. Törökbálint,
Munkácsi utca 27-29.

Vadicsku Ferenc
2120. Dunakeszi,
Barátság utca 28.

Érdeklődését előre is megköszönjük. Isten áldását kérjük mind Ön, mind családja életére.

Kedves olvasó! Mialatt a bizonyágtételeket olvasod a HANG Magazin jelenlegi számában, talán eltűnődöttél azon, hogy te is ismerhetné-e Isten személyesen Szeretnéd, ha békesség lenne a szivedben. Jézus azt mondta, hogy újjá kell születned ahhoz, hogy ismerhesd Istent. Ahhoz hogy ez megtörténjen:

1. El kell ismerned Isten előtt, hogy önző módon éltél és mivel nem tisztelted Őt életed uraként, vétkeztél és el vagy választva Istentől. «Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül» (Róma 3:23).

2. Meg kell térned, azaz Istenhez kell fordulnod és kérned Őt, hogy bocsássa meg múltbéli bűneidet, és hogy segítsen neked az Ő tetszése szerint élni. «Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonló képpen elvesztek» (Lukács 1.3:3).

3. Hinned kell, hogy Jézus Isten Fia, és mivel meghalt a kereszten, magára vette bűneidet, hogy megkaphasd Isten bocsánatát. «Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.» (János 3:16).

4. Meg kell vallanod Istennek, hogy most elfogadod Jézust életed Megváltójának és Urának. «Ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol.» (Róma 10:9). Ha alapos átgondolás után meg akarod tenni ezt a fontos lépést, mondd el hangosan a következő imádságot: «Drága Istenem! Meg vagyok győződve róla, hogy bűnös vagyok ezért a kárhozát a sorsom. Hiszem szívében, hogy Jézus a Te Fiad, minden bűnösért meghalt, beleértve engem is, kiontatta vérért, hogy elmossa bűneimet. Megvallom, hogy Jézus az életem Megváltója és Ura. Köszönöm Neked az örökélet ajándékát. Most bízom benne, hogy segítesz a Te tetszésedre élni.» Ne érzéseket keress annak bizonyítékául, hogy ismered Istent. Az érzések változhatnak, de Istennel való új kapcsolatod az Ő ígéretein alapul (Róma 10:13). Szégyenkezés nélkül beszélj másoknak Jézussal való kapcsolatodról (Mt 10:32). Naponta szánj időt imádkozásra és bibliaolvasásra (1.Pét. 2.2., Zsolt.37:4, Róma 8:14).

Miután meghoztad életed e legjelentősebb döntését, tudasd ezt velünk, hogy további információt küldhessünk neked. Töltsd ki és küldd el nekünk a jobb oldali megrendelő lapot!

A Teljes Evangéliumi Üzletemberek Nemzetközi Szövetsége Keresztyén Üzletemberek Nemzetközi Közössége, amelynek célja:

1. Tanúskodni Isten jelenlétéről és hatalmáról a mai világban az emberiségnek szóló teljes evangélium üzenetével.

2. Lehetőséget adni arra, hogy az emberek az egész világon keresztyén közösségekben legyenek egymással Jézus Krisztuban nyert átélések alapján és biztatni őket arra, hogy visszatérjenek saját gyülekezeteikbe, felfrissülve és megújulva. A Keresztyén Üzletemberek szövetsége nem egyház vagy szekta. Nincsenek papjai, pásztorai és nem alapít gyülekezeteket.

3. Növelni az egységet a világ keresztyéniségében.

HANG

912. szám.

Az Európai HANG Magazin tizenkét nyelven jelenik meg az FGBMFI Nemzetközi Irodájának gondozásában. Ezek egyikét tartja Ön a kezében.

— Európai területi címünk: 30 Mechelse Steenweg, B-3000 Leuven, Belgium. Tel: (016)20.79.44. Fax: (016)20.79.31.

Szerkesztő: Blair Scott. Segédszerkesztő: Donato Anzalone. Grafika: Paul Goodwin. Tördelő: Convertex. Amerikai szerkesztőnk: Jerry Jensen. Magyarországi szerkesztőnk: Bánfi László.

Teljes Evangéliumi Keresztyén Üzletemberek Nemzetközi Szövetsége

- Tudatni kívánom Önökkel, hogy Jézus Krisztus követése mellett döntöttem. Kérem, küldjék el nekem az «Elfogadta Krisztust» című füzetet.
- Kérem, küldjenek nekem információt és kérem, hogy írják meg nekem, hogyan lehetnék a Keresztyén Üzletemberek Szövetségének tagja!

Név és cím (olvashatóan, nyomtatott betűkkel):

JELLEN SZÁMUNKBAN:

**A MEGFELELŐ
EMBER**

6. oldal

AKIT KIÜTÖTT A BOX

13. oldal

**AKI MEGUNDORODOTT
A KEGYETLENSÉGTŐL**

16. oldal

**Teljes Evangéliumi
Keresztyén
Üzletemberek Szövetsége**

*További információ érdekében ide írjon:
Magyarországi Főszerkesztő*

*Bánfi László
2045. Törökbálint,
Munkácsi utca 27-29.*